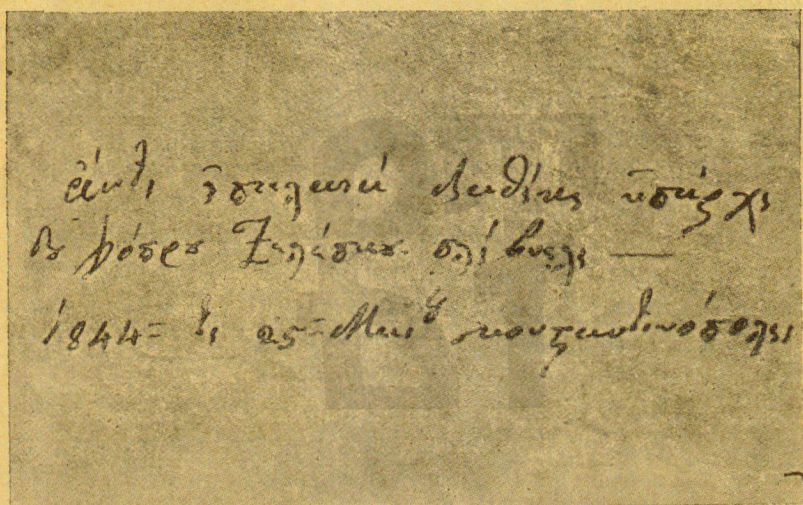

творчество. Предприемчивиятъ духъ на тоя българинъ се проявява въ творчество още преди да се пресели въ Русия (1830 г.). Въ началото е работѣль въ града — предѣль на чакръци и тъчалъ на станове; преимуществото му обаче предъ другитѣ конкуренти е било, че той влачелъ вълна на измисленъ отъ него уредъ, нѣкаква си комбинация на дърво и телове. Машината му замѣня най-трудната и бавна работа въ шаечното производство. Още презъ годинитѣ 1820—1825 той постигва завиденъ успѣхъ. Изобретението му обаче взема хлѣба на мнозина занаятчи, предизниква злоба и ненависть, и турското правителство начева да го преследва. Почва да работи тайно у дома си, но впоследствие билъ принуденъ да

ѣмѣхъ, зоджани видни поѣхъ
въ рускоѣ Тѣмѣхъ. оѣмѣхъ —
1844-ѣ, аѣмѣхъ поѣмѣхъ

Автографъ на Д. Желѣзковъ

премѣсти машината си въ мѣстността „Тридесетѣхъ каваци“, въ началото на Асеновското дефиле, до Х. Р. Костичковата воденица. Това установява факта, че Добри Желѣзковъ — преди да се изсели въ Русия — е носилъ съ себе си зародиша на бъдещата фабрична текстилна индустрия.

Следъ „великото“ преселение на сливенци (1830 г. м. априлъ), когато градътъ Сливенъ е изгубилъ половината си жители,¹ Добри Желѣзковъ като неудобенъ за турската властъ

¹ Пжтешественици, като английскитъ генералъ Йохмусъ, Валшъ, Хюцъ-баронъ, Божуръ и др., минали презъ Сливенъ въ началото на XIX в., наброяватъ въ града повече отъ 20,000 жители.